

Colau

Ada Colau és el nom i la imatge que gairebé tothom coneix.

Guanyem Barcelona va començar a enlairar-se a l'estela de l'Ada Colau. En canvi la confluència política concretada en Barcelona en comú resta ben poc coneguda.

L'estel al cel barceloní segueix essent Ada Colau. Fins i tot competeix i es menja a l'alcalde de CiU, Xavier Trias.

La Barcelona en comú l'anirem fent barri a barri, veí a veïna, carrer a carrer, escala a escala.

Barcelona comença a estar madura per aconseguir una alcaldessa. Ara convé que tant l'Ada Colau, com Barcelona en comú, despleguin unes polítiques que consolidin l'impacte de canvi honest i potent per una ciutat que vulgui ser acollidora i sostenible per la seva ciutadania.

La sisena marca coneguda (turística i comercial) del món, s'està buidant de vida al ritme que les grans marques del luxe, la distribució i del turisme fagociten els indrets singulars.

Aquesta és la contradicció que els veïns i veïnes de Barcelona han de resoldre. Una Barcelona del luxe encotillada i uniformada pel turisme adinerat i poderós o la convivència pels seus habitants.

L'Ada Colau i Barcelona en comú han d'aconseguir la suficient credibilitat per passar de ser coneguda a convertir-se en la referència d'una majoria popular. Majoria capaç de superar tota la propaganda i atacs dels poders econòmics que es focalitzaran a mesura que el 24 de maig s'acosti.

La fuga de Quim Mestre d'ICV, portaveu municipal de la coalició ICV-EUiA, cap a la llista PSC de Jaume Collboni pot ser un petit símptoma d'altres esdeveniments.

La confluència de la Barcelona en comú s'ha d'homogeneitzar i reforçar cultivant totes les creativitats de les seves components col·lectives i individuals per consolidar un conjunt capaç de governar la segona ciutat de l'estat i la primera de l'Autonomia catalana.

Barcelona es defineix a si mateixa com a cap i casal de Catalunya. No és possible esmunyir-se ni fugir d'estudi. Cal donar una senyal clara i nítida del compromís amb la llibertat i la sobirania catalana. L'anhel popular per la independència ha d'aflorar amb Barcelona en comú com a defensora convençuda de convertir-se en la capdavantera, en tant que cap i casal de la república catalana.

Andalusia ens ha ensenyat com els terratinents, financers, l'estat i l'autonomia, han frenat un gir a l'esquerra. El partit clientelar hegemònic, el PSOE, s'ha mantingut i la davallada de la dreta s'ha suavitzat amb l'aparició de C's.

A Barcelona hi haurà tot d'esforços mancomunats per frenar l'Ada Colau, afeblir i dividir a Barcelona en comú, fent mans i panys per donar oxigen a

Trias de CiU i també a C's. L'opció divisionista de la CUP al seguir enfora de Barcelona en comú és una altre alerta en la que cal treballar per l'entesa.
Anem a guanyar Barcelona amb l'Ada Colau i Barcelona en comú.

Francesc Matas Salla